

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114010301
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Mačura
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114010301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Mačuru a prísediacich Heleny Jurčišinovej a Lýdie Csikyovej na hlavnom pojednávaní konanom 13. novembra 2014 takto

r o z h o d o l :

1) V. C., T.. X.X.XXXX, U. H. B. Č.. XX, B.. G., C. H. H. C.G. U. O. V. C., U..Č.. D. Ú. C.
X) C. C., T.. XX.XX.XXXX D. C., U. H. U. Č.. XXX, B.. G.

s ú vinní, že

dňa 3.12.2013 okolo 21.30 hod. v obci U., B.. G., po predchádzajúcej vzájomnej dohode obvinených, že pôjdu ukradnúť sliedky I. G., kde obvinený V. C. si so sebou zobral kuklu a príborový nôž, prišli spoločne k rodinnému domu č. XXX poškodenej I. G., kde cez uzatvorenú ale neuzamknutú bránku vošli na pozemok domu až prišli do zadnej časti dvora, kde sa nachádzal kurín, z ktorého chceli sliedky odcudziť, ale tento bol uzamknutý a preto prišli do prednej časti domu, kde obvinený C. C. ostal stáť na dvore a obvinený V. C. prišiel ku vchodovým dverám domu, dal si na hlavu kuklu a zabúchal na dvere a keď mu poškodená otvorila, žiadal od nej peniaze a súčasne ju tlačil do vnútra domu až do kuchyne, pričom medzitým vybral z vrečka nôž a s nožom v ruke ju žiadal, aby mu dala 20,- Eur a keď mu poškodená uviedla, že peniaze nemá, priložil jej nôž k hrudi, zvalil ju na posteľ, pričom jej rukou zakrýval ústa, aby nekričala a na opakované výzvy, aby z domu odišiel nereagoval a až následne sa poškodenej spolu s jej matkou podarilo obvineného vytlačiť von z domu, pričom vtedy obvinený porezal nožom poškodenú na ruke, čím jej spôsobil povrchovú reznú ranu základného článku ukazováka, ktoré zranenie si podľa znalca z odboru zdravotníctvo vyžaduje liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 8-10 dní,

t e d a

obž. C. C.

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do bydlia iného,

obž. V. C.

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do bydlia iného
- proti inému použil násilie a hrozbou bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to so zbraňou,

čím spáchali

obž. C. C.

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona

obž. V. C.

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s trestným činom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Trestného zákona.

Za to im súd ukladá:

1) V. C.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 8 (ôsmich) rokov a 9 (deviatich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2) C. C.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon tohto trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona stanovuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona trest prepadnutia veci - čiernej textilnej kukly.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala 12.3.2014 obžalobu na V. C. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a sčasti samostatne podľa odseku 2 písm. b/ v súbehu s trestným činom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Trestného zákona a na C. C. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že sú nevinní vo vzťahu ku skutku, ktorý im je kladený za vinu.

Na základe uvedeného súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných V. C. Z. C. C., C. I.M. G., G. J. W., I. H., D. C., N. Y., I. H. Z. L. T., C. G. D. I. G., znaleckých posudkov a čítaním ďalších listinných dôkazov (zdravotné záznamy, fotodokumentácia, zápisnica o obhliadke miesta činu, zápisnice o obhliadke tela, atď).

Obžalovaný V. C. na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu poprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu. Zo začiatku svojej výpovede uvádzal, že dňa 3.12.2013 bol u sestry D. C., kde pozeral televízor a následne šiel spať. Okolo 23:00 - 23:30 mali prísť policajti, ktorí hľadali C. a následne mal ísť s nimi do jeho chyže, kde mal policajtom ukázať čiernu bundu a nôž, ktorý od neho mali chcieť policajti, ale on ho už nemal, pretože ho mal odhodiť. O tomto sa mal dozvedieť od svojich rodičov. Následne mali policajti zobrať jeho i C. C. na stanicu, kde na nich mali tlačiť, mali sa ho pýtať, či mal kuklu, bundu a ako sa to stalo.

Na otázku obhajcu už uvádzal, že policajti, títo sa pýtali na C., s ktorým v minulosti spáchal krádež, pre ktorú bol odsúdený. Spolu s policajtmí išiel do jeho chyže, ale policajti stáli už vonku a on vošiel dnu k C., kde videl ako tento hodil čiernu bundu pred ním do pece. Pričom vzápätí už popisoval udalosť tak, že sa ho pýtal čo robí bunda v peci, teda akoby nevidel, že ju tam hodil. To ako vypovedal pred policajtmí bolo zo strachu.

Vzhľadom na rozpory v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní oproti výpovediam z prípravného konania, boli jeho výpovede z prípravného konania prečítané za účelom odstránenia rozporov.

Vo svojej výpovedi zo dňa 4.12.2013 v pozícii podozrivého, obvinený sa plne priznal k spáchaniu skutku, pričom uviedol, že dňa 3.12.2012 večer okolo 22:00 prišiel za kamarátom C. C. a volal ho vonku s tým, že pôjde kradnúť kury ku jednej tetke do dediny. Následne po tom, čo C. súhlasil ho požiadal ho o kuklu na hlavu, lebo nechcel aby ho poškodená poznala, keby ich prichytila, pričom si zobral so sebou nožík, s ktorým chceli podrezať kury. Keď prišli k jej domu, kde býva poškodená, prešli cez otvorenú bránku ku kurníku, ktorý nemohli otvoriť kvôli uzamknutému zámku, kde následne ho napadlo, že pôjde ku poškodenej a vypýta si od nej peniaze. Na to si dal kuklu na hlavu a zabúchal na dvere domu, pričom poškodená otvorila dvere. C. ostal stáť obďaleč vonku. Po tom, čo poškodená otvorila dvere, vošiel do domu, kde sa jej opýtal, či má peniaze, na čo mu ona uviedla, že nemá a tak vytiahol nožík z vrecka a kričal na poškodenú nech mu dá 20 €, lebo ju zabije, ak mu ich nedá. Poškodená na neho kričala, že nemá peniaze a tak jej priložil nožík ku hrudi, aby ju vystrašil, pričom ju zvalil na posteľ, ktorá bola v kuchyni. Poškodená kričala o pomoc, na čo jej priložil ruku na ústa, aby ju nebolo počuť. Následne prišla poškodenej na pomoc staršia žena, ktorá ho ťahala za vetrovku, aby išiel preč z domu. Následne ho spolu s poškodenou tlačili von z domu, pričom poškodenú porezal na rukách, lebo ho chytila za ruku a stiahla mu kuklu z hlavy dole. Po tom, čo ho vytlačili von z domu, zavreli a zamkli vchodové dvere. Následne ešte búchal na dvere, aby otvorila, ale poškodená už kričala na suseda, že ich niekto prepadol a tak s C. ušli preč, pričom nôž mal vo vrečku a aj kuklu zobral so sebou.

K rozporom medzi touto jeho výpoveďou a tou na hlavnom pojednávaní uviedol, že si túto výpoveď s C. vymysleli, ale nedohodli sa na nej, a že tak vypovedal preto, že sa bál, ale pred sudcom na hlavnom pojednávaní sa už nebojí a že vtedy mu dávali policajti elektriku.

Vo svojej výpovedi z toho istého dňa, ale v procesnom postavení obvineného za prítomnosti ustanoveného obhajcu, obžalovaný v podstate konzistentne so svojou výpoveďou v procesnom postavení podozrivého popísal priebeh skutku ako je popísaný vyššie s tým, že uviedol, že pred tým ako išli kradnúť kury vedel, že v tom dome bývajú dve ženy, pričom poškodenú poznal z videnia.

K tejto výpovedi obžalovaný V. C. uviedol, že mu ju nadiktovali policajti a že sa ich bál, s tým, že tentoraz uviedol, že mu policajti nič neurobili, ale sa ich bál.

Obžalovaný V. C. pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na jeho vzatie do väzby vypovedal, že ľutuje, čo sa stalo, že na poškodenú vybral nožík preto, lebo pýtal od nej 20 €, a že spolu s C. išli na sliepky. K tomuto uviedol, že si to vymyslel.

Obžalovaný V. C. následne zmenil svoje výpovede a v prípravnom konaní dňa 11.2.2014, 28.2.2014 a v vo svojej výpovedi počas konfrontácie s C. C. dňa 12.2.2014 už popieral spáchanie skutku ako na hlavnom pojednávaní, pričom nosnou obranou bolo, že na začiatku sa priznal preto, že sa bál policajtov, ktorí mu mali dávať prúd.

Uvedenej obrane súd neuveril, keďže aj keby to bola pravda, obžalovaný V. C. mohol slobodne vypovedať už za prítomnosti svojho obhajcu v procesnom postavení obvineného dňa 4.12.2014, nehovoriac o jeho výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na jeho vzatie do väzby. K zmene vo výpovediach došlo u obžalovaného V. C. až vo februári 2014. Súd nemohol nebrať do úvahy i rozpor spočívajúci v obrane obžalovaného, kde pri odôvodňovaní rozporov vo vzťahu k jeho výpovedi v postavení podozrivého uvádzal, že si ten príbeh vymyslel, pričom vo vzťahu k výpovedi v procesnom postavení obvineného už vypovedal tak preto, že mu to nadiktovali policajti. Takáto obrana obžalovaného bola pre súd nedôveryhodná a vnútorne protirečivá, pričom nemožno nebrať do úvahy, že prvotné výpovede obžalovaného V. C. sú konzistentné s výpoveďami obvineného C. C. v prípravnom konaní ako i s výpoveďou poškodenej počas celého trestného stíhania.

Obžalovaný C. C. rovnako na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, s tým, že v ten večer pozeral televíziu a išiel potom spať s tým, že keď už ležal prišli za ním policajti, že hľadajú V. C. a keď k nemu prišli do izby, zobrali ho, dali mu putá a dali ho do auta. Policajti sa mu mali vyhrážať, že mu dajú ruku do akvária s rybou, ktorá mu ju odtrhne a tak začal hovoriť a všetko si vymyslel.

Vzhľadom na rozpory medzi jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní a jeho výpoveďou z prípravného konania v procesnom postavení podozrivého bola jeho výpoveď z 4.12.2013 prečítaná. V nej vypovedal, že v ten večer prišiel k nemu domov V. C. s tým, že pôjdu k jednej tetke do U. kradnúť kury. V. C. popýtal od neho kuklu na hlavu, aby ich teta nespoznala a zobral so sebou nožík, aby zarezali kury. Následne prišli k domu poškodenej, prešli cez bránku dozadu ku kurníku, ktorý bol však zatvorený, kvôli kladke. Na čo V. C. išiel ku poškodenej do domu, kde najprv zabúchal na dvere, predtým si dal kuklu na hlavu, na čo otvorila poškodená dvere a on vošiel dnu do domu a on čakal vonku. Po chvíli vybehol V. C. vonku, už nemal na hlave kuklu a povedal mu, že majú utekať preč. K tejto výpovedi obžalovaný C. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si ju vymyslel. V podstate rovnako vypovedal i v procesnom postavení obvineného vo svojej výpovedi zo dňa 4.12.2013. Rovnako vypovedal počas konfrontácie s obvineným V. C. dňa 12.2.2014.

K uvedenému považuje súd za potrebné uviesť, že obžalovaný C. C. vypovedal v prípravnom konaní konzistentne a jeho výpovede sú popisom udalostí z jeho perspektívy zhodovali s popisom udalostí ako ich popisoval v prvotných výpovediach i obžalovaný V. C.. Je absolútne vylúčené, aby si tieto výpovede obžalovaný V. C. C. samy vymysleli bez vzájomného dohovoru ako to samy prezentovali (V. C. uvádzal, že výpoveď v procesnom postavení podozrivého si vymyslel, ale nedohodol sa s C. ako má vypovedať). Inými slovami z ich výpovedí vyplýva, že nezávisle od seba popisali udalosti večera dňa 3.12.2013 rovnako.

Poškodená I. G. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten večer bola doma s mamou, ktorá ležala v kuchyni, pričom ona pozerala televízor, keď mama na ňu kričala, že niekto búcha na dvere. Nato šla otvoriť dvere, kde stál chlap s kuklou na hlave, ktorý ju vtlačil do kuchyne a chcel od nej 20 €, kde ona mu uviedla, že nemá peniaze a on nástojil na peniazoch a následne zbadala nôž v jeho ruke, ktorým šiel k jej krku, pričom ju zvalil na posteľ, kde jej mal uviesť, že ten nôž bude mať v bruchu, na čo volala o pomoc suseda, kde následne jej dal ruku na ústa, aby nekričala, pričom keď prvý krát zbadala nôž tak sa tak zľakla, že útočníkovi strhla kuklu z hlavy a zbadala kučeravého cigána s krátkymi vlasmi, ktorý bol vysoký ako ona. (Z fotodokumentácie na č. I. 155 vyplýva, že uvedený popis sa plne zhoduje s výzorom obžalovaného V. C. v čase jeho zadržania - poznámky predsedu senátu: v konaní pred súdom už mal obžalovaný nakrátko ostrihané vlasy, kedy nebolo vidieť, či sú pôvodne kučeravé alebo rovné). Keď jej uvoľnil ústa, tak mu zopakovala, že nemá peniaze a už medzitým ho začala odťahovať preč jej matka a mu hovorila, že nech ide vonku, že ona ide pohľadať peniaze. Svedkyňa uviedla, že nemôže ani potvrdiť a ani vyvrátiť, či jeden z nich je útočník.

V podstatných bodoch vypovedala poškodená zhodne i vo svojich výpovediach z prípravného konania, ktoré však súd prečítal za účelom vysvetlenia určitých špecifik, ktoré uvádzala poškodená v prípravnom konaní a to najmä v tom, že v prípravnom konaní uvádzala, že toho róma poznala z osady, pričom jeho otec sa volal C.Z.. K tomuto uviedla, že si len myslel, že to mohol byť on, pretože už jej raz ukradol kury a kačky na dvore. Zároveň uviedla, že pozná len B. cigánov, ale nikto z nich to nebol, a že tých z Torsy nepozná.

V podstate rovnako zo svojej perspektívy vypovedala i jej mama R. G. vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 22.1.2014.

Sused poškodenej I. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne so svojou výpoveďou z prípravného konania, kde uvádzal, že v ten večer začul ako poškodená ho volá zo špajze o pomoc, aby sa prišiel

pozrieť, že niekto je vonku a tak prišiel k nej domov, kde už nikoho nevidel a ona mu popísala čo sa jej stalo, že tam bol niekto s kuklou a ona mu ju stiahla a videla, že je to cigán a že na ňu vytiahol nôž. Rovnako si všimol, že bola porezaná. Poškodená mu uviedla, že tak vyzeral ako od C..

Priateľ rodiny V. C., J. W. k vlastnému skutku neuviedol nič, v ten večer bol v dome V. C. do 20:30 hod., kedy naposledy videl ako V. C. škrabe zemiaky.

Matka obžalovaného C. C., D. C. ku skutku neuviedla nič s tým, že v ten večer pozerali televíziu i s J. W. Z. H. V. asi do 22:30 hod. a V. C. išiel až potom škrabať zemiaky.

Svedok N. Y. vypovedal, že ho prezývajú Č., X., Š., že v ten večer bol doma s družkou a deťmi a spal, keď prišli za ním policajti, ktorí následne išli k V. C. po nožík, ale nevie od koho má tú informáciu. Policajti prišli niekedy medzi 22:00-23:00. V prípravnom konaní vypovedal, že ho prezývajú i „“ avšak uvedené na hlavnom pojednávaní poprel.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Y., Č.: C.-Y.-Y.-J.-XXXX/XXXX vyplýva, že krv zachytená na zaistenom noži patrila poškodenej I. G.. Rovnako bolo preukázané, že biologický materiál zachytený na čiernej kukle (ktorá bola zaistená) patrí obžalovanému C. C..

Zo znaleckého posudku č. 010/14 vypracovanom MUDr. C. D., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia vyplýva, že poškodená I. G. utrpela povrchovú reznú ranu bázy základného článku ukazováka, pričom z medicínskeho hľadiska sa jedná o zranenie ľahké s dobou liečenia 8-10 dní, pričom liečba poškodenú nijako nezaťažila až na obmedzenie starostlivosti o hygienu (umývanie rúk).

Z výpovedí zasahujúcich policajtov I. H. Z. L. T. vyplynulo, že boli vyslaní operačným dôstojníkom do obce J. U., pričom im bol uvedený popis páchatel'a, z ktorého svedok T. poznajúc reálie rómskej osady, vyseletoval ako podozrivého V. C., pričom preverovaním na mieste v osade a v dome V. C., bol nájdený nôž, pričom C. C. dobrovoľne vydal kuklu. Rovnako svedok T. vypovedal, že preverovali i Jána Kot'ára, ale keď prišli k nemu domov, bolo zrejmé, že spal. Na základe uvedeného predviedli na stanicu V. Z. C. C.Š..

Súd na záver hlavného pojednávania zamietol návrh obžalovaného V. C. na opätovný výsluch svedkov J. W. Z. D. C. z dôvodu, že na opätovný výsluch neboli dané dôvody, keďže to čo im bolo známe o trestnom čine, páchatel'ovi a o okolnostiach už vypovedali a obžalovaný neuviedol ďalšie nové skutočnosti ktoré by odôvodňovali ich opätovný výsluch, rovnako súd zamietol návrh na vykonanie konfrontácie V. C.Š. s poškodenou I. G., keďže táto už vypovedala v prítomnosti obžalovaných a sama uviedla, že už nevie či to bol niekto z obvinených, ale presne popísala ako osoba v čase útoku vyzerala.

Pred samotným vyhodnocovaním vykonaných dôkazov súd považuje za potrebné zdôrazniť, že výpovede vyhodnocoval s prihliadnutím na odstup času od spáchania skutku a vyhodnocoval ich s prihliadnutím na reálnosť konkrétnej situácie, na spôsob a okolnosti, za ktorých došlo k odhaleniu skutku, na správanie poškodenej a obžalovaných po skutku a podobne. Uveriť jednej verzii priebehu skutku len preto, že súd neuverí druhej, je neprípustné.

Vyhodnotiac takto všetky vykonané dôkazy v ich jednotlivosti, ako aj v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k nasledovným záverom:

Priebeh skutku ako bol súdom ustálený v skutkovej vete tohto rozsudku bol preukazovaný nielen samotnou výpoveďou poškodenej I. G., a nepriamo i jej matky R., ale i prvotnými výpoveďami obžalovaných V. Z. C. C., o ktorých pravdivosti súd nemal dôvodné pochybnosti (viď úvahy vyššie). Uvedeným záverom konvenujú i výsledky znaleckého skúmania, kedy na odovzdanom noži V. C. boli zachytené stopy krvi s DNA, ktorá patrila poškodenej I. G..

Obrana obžalovaných C. Z. T. V. C., že boli nútení tak vypovedať ako vypovedali zo strany policajtov, nebola preukázaná, práve naopak javila známky účelových tvrdení v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, kedy s touto verziou prišiel V. C. až vo februári 2014 a C. C. až na hlavnom pojednávaní, pričom ako dôvod nepravdivých výpovedí v procesnom postavení podozrivého či prvotnej výpovede ako obvineného pred vyšetrovateľom, či sudcom pre prípravné konanie, uvádzal obžalovaný V. C. strach z

policajtov, pričom už potom tento „strach nemať“, čo je s prihliadnutím na realnosť konkrétnej situácie nezmyselné, keďže pred vyšetrovateľom už vypovedal pred svojím obhajcom a zo zápisnice o výpovedi obvineného zo dňa 4.12.2013 nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by preukazovali, že táto výpoveď by bola vynútená, či nadiktovaná zo strany polície.

Na základe vyššie rozvedených skutkových úvah mal súd za to, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozhodnutia.

Vo vzťahu k C. C. bolo preto potrebné po právnej stránke posúdiť jeho konanie ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním neoprávnene vnikol do bydlia iného.

Vo vzťahu k V. C. bolo preto potrebné po právnej stránke posúdiť jeho konanie ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s trestným činom lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Trestného zákona, pretože spoločným konaním neoprávnene vnikol do bydlia iného a proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to so zbraňou.

Naproti obžalobe súd neposúdil konanie V. C. ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 na odseku 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže prekonanie prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, malo spočívať v tom, že obžalovaný V. C. pretlačil poškodenú proti jej vôli do domu, je súčasťou skutku, ktorý naplňa skutkovú podstatu lúpeže a nemožno túto okolnosť skutku použiť pre použitie vyššej trestnej sadzby pri dvoch trestných činoch.

Konanie C. C. spočívajúce v nezasahovaní do konania obžalovaného V. C. a jeho státia obďaleč vedľa domu po tom, čo nekradli kury, lebo bolo zamknutý kurník súd neposúdil ako spolupáchateľstvo k zločinu lúpeže, keďže tento nijakým spôsobom neutvrdoval obžalovaného V. C. v páchaní lúpeže a ani mu nevytváral pocit „istoty a podpory“ v páchaní skutku. Vykonať lúpež bol zo strany V. C. spontánny nápad.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku spáchaných trestných činov, tam mal súd za to, že obžalovaní konali v priamom úmysle.

K osobe obžalovaného C. C. súd zistil, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný, bol dva krát priestupkovo riešený, naposledy v novembri roku 2011. Je slobodný, žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou pre verejný poriadok. Keďže od spáchania priestupkov uplynuli viac ako dva roky s prihliadnutím na fakt, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný súd priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona a to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život.

Obžalovanému C. C. bol ukladaný trest odňatia slobody vo vzťahu k prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., kde zákon ukladá uloženie trestu odňatia slobody až na 2 roky. Páchateľovi poľahčovalo, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.), pričom priťažujúcu okolnosť nezistil. Po ustálení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 1-0 súd upravil trestnú sadzbu (až na 1 rok a 4 mesiace) v nadväznosti na ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, súd vyhodnotil v intenciách § 34 a § 38 Tr. zák. všetky okolnosti prípadu, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu (najmä, že išlo o jeden skutok) na jeho následok, zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, na postoj obžalovaného k spáchanému skutku.

Súd pri ukladaní trestu kládol najmä dôraz na individuálnu prevenciu trestu v snahe zabezpečiť nápravu páchatel'a a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, pričom bral do úvahy aj tú skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nikdy nebol súdne trestaný.

Súd po vyhodnotení hore uvedených skutočností došiel k záveru, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienku na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od trestných činov, trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pričom výkon tohto trestu podmiennečne odložil so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok.

Súd zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - čiernej textilnej kukly, keďže išlo o vec patriacu do jeho vlastníctva, a ktorá bola použitá k spáchaniu trestného činu.

K osobe obžalovaného V. C. súd zistil, že tento je nezamestnaný, žije v spoločnej domácnosti s matkou V. C., ide o problémového jedinca, ktorý v osade vyvoláva spory a narušuje spolunažívanie medzi ostatnými rómskymi obyvateľmi, často holduje alkoholu, avšak jeho správanie nebolo prejednávané komisiou pre verejný poriadok, pretože nemá trvalý pobyt v obci U. (správa o povesti obce U.). Obžalovaný doposiaľ bol doposiaľ 4 krát priestupkovo riešený, naposledy v októbri 2012. Súдне trestaný bol 2 krát, naposledy trestným rozkazom tunajšieho súdu pod sp. zn. 5T/61/2013, kde bol právoplatne odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov do 31.8.2015.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. inter alia, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., súd zisťoval, ktorý z uvedených trestných činov je prísnejšie trestný. Keďže za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. zákon ustanovuje trest odňatia slobody na 7 rokov až 12 rokov a pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona umožňuje potrestať páchatel'a až na dva roky, ukladal trest odňatia slobody v trestnej sadzbe určenej pre zločin lúpeže, teda v rozmedzí 7 až 12 rokov.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, súd vyhodnotil v intenciách § 34 a § 38 Tr. zák. všetky okolnosti prípadu, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu (najmä, že išlo o jeden skutok) na jeho následok, zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, na postoj obžalovaného k spáchanému skutku. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ a m/ Tr. zák. súd vyhodnotil tú skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (prečin porušovanie domovej slobody a zločin lúpeže) a v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť tú skutočnosť, že bol za trestný čin už odsúdený. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd ustálil v pomere 0:2.

Na základe uvedeného upravil trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona a ukladal trest v trestnej sadzbe od 8 rokov a 8 mesiacov až na 12 rokov.

Trest má byť vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu našej spoločnosti a prevýchovu páchatel'a, pričom súčasne iných odradí od páchania trestných činov a vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a.

Pri výmere trestu odňatia slobody vzal súd do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu, pričom prihliadal najmä na spôsob spáchania prečinu a postoj páchatel'a k skutku (neofutoval) ako aj na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného (nadmerné požívanie alkoholu, absencia sebakritickosti, porušovanie zásad občianskeho spolunažívania - problémová osoba v osade - konfliktný typ atď.) a následne súd po vyhodnotení hore uvedených skutočností došiel k záveru, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienku na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od trestných činov, trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 9 mesiacov.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin, súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie rozvedených právnych a skutkových úvah súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokových častiach tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa

rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.“